

Jaarbeeld 2025

Inleiding

Wat gebeurt er allemaal in en rond de kerkgebouwen van onze Protestantse Gemeente Vlaardingen? Dat is vaak meer dan we denken. Het team van predikanten en pastores stelde het Jaarbeeld 2025 samen. Ieder van hen belicht een of meer aspecten van de eigen inzet in het afgelopen jaar. Het jaarbeeld is slechts een greep uit de vele activiteiten en bijeenkomsten die in 2025 plaatsvonden. Daaraan hebben ook veel leden van onze gemeente bijgedragen. We mogen dankbaar zijn voor hun inzet.

Tot slot is het jaarbeeld 2025 ook bedoeld als inspiratie voor 2026. Want ook in de toekomst willen we als kerk voor velen, binnen én buiten de kerk, van betekenis zijn.

Het ministerie van predikanten en kerkelijk werkers:

van links naar rechts

Ds. Yvonne Schoonhoven
ambulant predikant wijkgemeente Ambacht-Oost

Ds. Geert van Meijeren
predikant wijkgemeente Grote Kerk

Petra Nijboer
pastor wijkgemeente Holy

Henk Kamminga
seniorenpastor

Ds. Hugo M. Habekotté
predikant wijkgemeente Holy en Centrum-West

Miranda Hoogeveen
diaconaal consulent in de Windwijzer

Annabell de Jong
pastor wijkgemeente Ambacht-Oost

Arjen van Wijk
voorganger Noorderlicht

WWW.PKNVLAARDINGEN.NL

Jaaroverzicht

Wanneer je terugkijkt op een jaar in de gemeente, zie je een kleurrijke verzameling momenten voorbijtrekken. Er zijn de wekelijkse diensten waarin we samen zingen, luisteren, bidden, brood en wijn delen, en de bijzondere zondagen waarop het liturgisch jaar extra glans krijgt. Tussen die hoogtepunten door begeleiden we mensen op belangrijke kruispunten van hun leven: een stel dat elkaar het ja-woord geeft, een familie die afscheid neemt, iemand die de doop ontvangt of openlijk zijn of haar geloof uitspreekt.

Daarnaast speelt een heel groot deel van ons werk zich af buiten de zondag. Bezoek aan zieken en stervenden, gesprekken aan huis in mooie en moeilijke tijden, ontmoetingen die spontaan ontstaan onderweg in de maatschappij met individuen of groepen. Soms bouwen we aan iets nieuws, soms zoeken we een weg, soms proberen we te versterken wat al is. We leiden groepen, leerhuizen, denken mee in vergaderingen, luisteren en bemoedigen jong en oud. Geen jaar is hetzelfde, en toch vormt zich telkens opnieuw een ritme van zorg, aandacht en betrokkenheid.

In al dat werk, hoe druk of verrassend het soms ook is, blijft deze ervaring steeds terugkomen: het voorrecht om de gemeente van Christus te mogen dienen en dicht bij de mensen te mogen staan. Om samen te zoeken naar woorden van geloof, hoop en vertrouwen, om samen te zoeken naar wie Jezus Christus vandaag voor ons is. Het is een intens en rijk vak, en ik ben dankbaar dat ik — samen met mijn collega's — met u mag optrekken, geroepen en gedragen door de trouw van God.

Dit jaar stond ook meer en meer in het teken van de concrete voorbereiding op de toekomst van de PGV. Ambacht-Oost, Centrum-West en Holy werken toe naar een fusie en daarmee naar een gezamenlijke toekomst in de Bethelkerk. Wijkgemeente Grote Kerk en Noorderlicht gaan intensief samenwerken in Kerkcentrum Holy.

Als we hierop terugkijken, voelen we – bij u en bij onszelf – hoe ingrijpend deze ontwikkelingen zijn en hoeveel pijn zij met zich meebrengen. Een naderend afscheid van geliefde gebouwen raakt, en verandering vraagt veel. En toch merken we in de voorbereiding ook iets anders: nieuwe energie, frisse ideeën en hernieuwde betrokkenheid.

We zijn tenslotte kerk, de Geest is niet ver weg en de toekomst is van de Heer.

Geert van Meijeren

Bethelkerk gewaardeerd partner in netwerk Ambacht-Babberspolder

‘Wat doe jij in de wijk? En namens welke organisatie?’ Deze vragen waren veel te horen tijdens de informatiemarkt Ambacht-Babberspolder. Die vond plaats op 9 oktober, in de Bethelkerk. Dat laatste was geen toeval. Namens de wijkgemeente zitten pastor Annabell de Jong en ouderling Peter van Rijn in het netwerk sociale versterking Ambacht en Babberspolder. In het netwerk zitten professionele organisaties als Waterweg Wonen, Minters en de Gemeente Vlaardingen. Ook het buurtpunt Babberspolder is vertegenwoordigd.

Het netwerk richt zich op een betere sociale samenhang, vooral in de buurten rond de MUWI-woningen achter de Van Hogendorpstraat, en in de Babberspolder. Daar spelen onzekerheid over de toekomst van de MUWI-woningen, de sloop van de De Snaayerflats een grote rol. De sociale problematiek is er groter dan elders in onze stad.

Anderzijds organiseren diverse instellingen heel wat activiteiten in de wijk. Punt is wel dat de ene organisatie niet zo goed weet wat de andere doet. Daarom opperden Annabell en Peter een informatiemarkt te houden. Dat idee kreeg bijval en de infomarkt werd een succes, met rond de dertig bezoekers.

‘Ik merk dat we een gewaardeerd partner zijn in het netwerk’, zegt Annabell: ‘We willen allemaal dat de mensen in onze wijk het prettiger hebben met elkaar. Als kerk kunnen we daar iets aan bijdragen, bijvoorbeeld vanuit pastoraal perspectief. Een activiteit als het Bethelcafé sluit ook goed aan.

Mensen zijn positief over de open houding van onze wijkgemeente. We hebben geen verborgen agenda.’

Zijn er lessen te leren? Peter: ‘Zeker! We beseffen dat we als Bethelkerk in de Babberspolder nog niet echt aanwezig zijn. Terwijl we, bijvoorbeeld rond de voorgenomen sloop van de De Snaayerflats, wel van betekenis kunnen zijn.’ Er is nog genoeg te doen, en de informatiemarkt is daarin een mooie stap.

Annabell de Jong en Peter van Rijn

Roze maand Vlaardingen – een maand van verbinding en inclusie

Oktober stond in Vlaardingen in het teken van de Roze Maand: een periode waarin we als kerken en gemeenschap aandacht vragen voor acceptatie van en respect voor de lhbtq+-gemeenschap. Als kerk geloven we dat het onze roeping is om op te komen voor iedereen die kwetsbaar is of zich niet gezien voelt. Daarom zijn we dankbaar dat we ook dit jaar een betekenisvolle bijdrage mochten leveren aan de Roze Maand.

De maand werd geopend met Tafeltijd in het Kerkcentrum Holy. In een sfeer van ontmoeting, openheid en gesprek kwamen mensen samen om elkaar te zien en te horen. Vertegenwoordigers van de gemeente Vlaardingen waren aanwezig en benadrukten het belang van samenwerking tussen geloofsgemeenschappen en de Regenboogstad Vlaardingen.

Een bijzonder moment volgde tijdens de roze viering in de Bethelkerk met als thema “Born this way”, geïnspireerd op Psalm 139: “U kent mij, U doorgrondt mij”. Tijdens deze viering bracht zangeres Patricia Foort met haar muziek een krachtige en ontroerende boodschap over eigenwaarde en identiteit. Ook hier waren vertegenwoordigers van de gemeente Vlaardingen aanwezig, wat de betrokkenheid vanuit de stad extra onderstreepte.

We zijn trots op de goede samenwerking met Regenboogstad Vlaardingen. Samen bouwen we aan een stad waarin iedereen zichzelf mag zijn – geboren zoals je bent.

Petra Nijboer en Annabell de Jong

Kring rond rouw

Je meest naaste verliezen aan de dood doet de wereld even stil staan.

Vaak zijn er wel goedbedoelende mensen die naar je willen luisteren wanneer een dierbare is gestorven, maar hoe het écht is, dat weten alleen mensen die het hebben meegemaakt. Het kan heel fijn zijn om over je ervaringen te praten met mensen die slechts een half woord nodig hebben, aan wie je niets hoeft uit te leggen. Gewoon omdat ze weten hoe het is.

Daarom was er dit voorjaar een gesprekskring over rouw in Kerkcentrum Holy, dit jaar voor het eerst niet alleen voor gemeenteleden uit de wijkgemeente Holy, maar voor mensen uit de hele Protestantse Gemeente Vlaardingen. Tien mensen meldden zich aan. Twee mensen van buiten de kerk die van de kring hoorden, deden dat ook.

De groep kwam zes keer bij elkaar om ervaringen uit te wisselen over wat zo'n verlies betekent in het dagelijkse leven en hoe je verder kunt. Na de zomer was er een terugkomochtend, om van elkaar te horen hoe het gaat. Verschillende thema's kwamen aan de orde, zoals de verschillende fasen van rouw, de veranderingen die plaatsvonden, de eenzaamheid en hoe die te doorbreken, de plaats van het geloof hierin.

Dit alles vanuit het uitgangspunt: afscheid nemen betekent niet dat je iemand weg doet. Je geeft de overledene een plaats in je eigen levensgeschiedenis en je probeert te zoeken naar manieren om met het verlies om te gaan.

We kijken terug op waardevolle ontmoetingen.

Loes Hössen en Petra Nijboer

Boekbespreking van *Jezus waarom?* Van Bas Ragas

In mei 2024 was in de Stadsgehoorzaal de voorstelling 'In Gods naam' met Bastiaan Ragas. De basis voor de voorstelling ligt in het boek van Bastiaan Ragas: *Jezus waarom?* Op de achterkant van het boek staat te lezen:

Wie of wat is God? Wat is de Bijbel voor een boek? Waar komt de figuur van Jezus vandaan? En waarom zijn de verhalen van en over Jezus nog zo waardevol voor ons allen? In dit boek zoekt Bas Ragas deze vragen en nog veel meer voor je uit.

We leven in een tijd waarin kerken worden omgebouwd tot appartementencomplexen, Kerstmis een gezellig familiefeestje geworden is en Pasen voor velen synoniem is voor de paashaas en The Passion. Hebben we na dertig jaar ontkerkelijking het christelijke kind niet met het badwater weggegooid? Want we gaan wel met z'n allen op zingevingsweekenden, yogaretreats en mindfulnesscursussen op Ibiza. Zijn we misschien nog steeds op zoek naar een wonder, 'God' of 'iets'?

Ragas is in elk geval blijven zoeken. Gefascineerd door de Bijbelse verhalen vraagt hij zich af wat ze ons nu nog kunnen leren. Waarom zijn ze geschreven? Door wie? En wat is de samenhang tussen al die verschillende teksten? Met die vragen gaat Bas te rade bij zijn vriend, predikant-theoloog Ad van Nieuwpoort. In het voorjaar van 2018 vertrekken ze samen naar de abdij van Egmond. Aan een houten kloostertafel voeren ze de eerste open en eerlijke gesprekken die het fundament van Jezus, waarom? zullen vormen.

Tot zover de informatie op het boek. Vanaf november 2024 kwamen we met een groep maandelijks op een maandagavond in Kerkcentrum Holy bij elkaar om dit boek met elkaar te bespreken. Er was veel belangstelling voor uit verschillende wijkgemeenten. We hebben mooie gesprekken en delen met elkaar hoe we zelf naar de bijbelverhalen kijken en wat ons geloof betekent in het leven van alle dag. Na de zomerstop zijn we in oktober verder gegaan en zijn er alweer twee avonden geweest. Het zijn waardevolle ontmoetingen.

Petra Nijboer

Een jaar in 'fotovlucht'

Het is altijd weer 'verrassend' om een pagina voor het jaarbeeld samen te stellen. Dit keer scroll ik door mijn digitale fotoalbum en dan heb ik van die "oh, ja dat ook nog" momenten. Waar ik vroeger (lees: vóór corona) meer betrokken was bij kringwerk, is er nu vaker een maatschappelijke link. Betrokkenheid bij de wijk Mrija is daar een voorbeeld van. Of ik dit helemaal tot mijn kerkelijke activiteiten kan rekenen, daarover zullen de meningen wellicht verdeeld zijn. Het maakt wel dat we als kerk zichtbaar zijn en het zegt ook iets over de maatschappelijke betrokkenheid en identiteit van onze Protestantse gemeente Vlaardingen. Genoeg tekst van mijn kant. De foto's met hier en daar een toelichting moeten wat mij betreft maar voor zich spreken.

Ds. Hugo M. Habekotté

Kerkdienst Zonnehuis

Studiedagen Hydepark Doorn

Benefietconcert Familiegroep Jun, Mrija

Uitreiking Geuzenpenning Grote Kerk Schiedam

Ontmoeting Milton King, Westwijk

Tentoonstelling 80 jaar bevrijding

Oecumenische avond rondom het kruis

Ontmoeting met Scoutinggroep van Eoasis

Wereldlichtjesdag

Wereldlichtjesdag is een dag waarop iedereen een kaarsje kan branden voor een kind dat gemist wordt. Je kunt daarbij denken aan een kind(je) dat nog voor de geboorte is overleden, of als baby, als peuter of tiener, of op volwassen leeftijd. Maar je kunt het nog breder zien: ook mensen die geen kinderen konden krijgen, die hun kind ooit moesten afstaan, of die het contact met hun kind zijn kwijtgeraakt, zoeken troost voor hun verdriet. Anderen willen op wereldlichtjesdag vooral stilstaan bij de vele kinderen die het slachtoffer zijn van oorlogen, hongersnood of natuurrampen.

Wereldlichtjesdag is ontstaan in 1997 in de VS en heeft zich van daaruit over diverse andere landen in de wereld verspreid. Sinds 2007 wordt het ook in Nederland georganiseerd. Op de tweede zondag van december worden om 19.00 uur de kaarsjes aangestoken. Door de verschillende tijdzones ontstaat op die manier een “slinger van licht” over de hele wereld.

Op zondag 14 december besteedden we voor het eerst ook in Vlaardingen aandacht aan deze gedenktag. Vanaf 18.15 uur verzamelden zich zo'n 25 mensen, zowel van 'binnen' als 'buiten' de kerk, op het pleintje voor de Bethelkerk. We luisterden naar gedichten en mooie muziek. Om 19.00 uur kon iedereen een kaarsje aansteken. Daarna was er gelegenheid om samen te zijn en eventueel na te praten, met een beker koffie, thee of warme chocolademelk erbij.

Aan enkele aanwezigen stelde ik de vraag: voor wie heb jij een kaarsje gebrand? Daarop kreeg ik ontroerende en aangrijpende verhalen te horen. Ik denk dat deze dag in een behoefte voorziet. Reden te meer om de traditie volgend jaar voort te zetten.

Yvonne Schoonhoven

Ouderenpastoraat Wijkbreed

Terugkijkend op het afgelopen jaar overheerst dankbaarheid. Nieuwe wegen en mogelijkheden die opengaan naast alle veranderingen die in snel tempo plaats vinden. Elkaar ontmoeten over de grenzen van wijkgemeenten heen geeft nieuw enthousiasme en betrokkenheid.

Werkgroep ouderen wijkbreed

Na de oproep in december 2024 is er een werkgroep ouderen wijkbreed gevormd. Alle wijken zijn hierin vertegenwoordigd. Dit jaar hebben we twee activiteiten georganiseerd:

- een ouderenmiddag waarin ontmoeting centraal staat: samen zingen, korte meditatie, presentatie met spreker, drankje en eenvoudige maaltijd.

Spreker Annemarie Fokker nam ons mee in het verhaal over schrijver W.G. van de Hulst. Hij leefde van 1879 tot 1963 en schreef meer dan 100 kinderboeken. Er zijn er miljoenen van verkocht. Vele kinderhartjes zijn door zijn boeken geraakt door zijn manier van schrijven en vertellen. Eerlijk, openhartig vanuit het hart. In veel van zijn boeken is er aandacht voor het gebed. En neemt hij de lezer mee hoe je in eenvoudige woorden mag bidden tot God. Door de middag heen groeide de bewondering voor de schrijver. Tot aan de dag van vandaag worden zijn boeken nog gelezen, herdrukt en opnieuw uitgegeven.

Na afloop veel positieve reacties, met de wens en het verlangen dat er meer van zulke ontmoetingsmiddagen komen. Ik kan u al verklappen dat we in 2026 twee ontmoetingsbijeenkomsten organiseren: woensdag 18 februari van 10.30 – 14.00 uur met lunch en woensdag 5 augustus van 14.30 – 18.30 uur.

- een gezamenlijke kerstbijeenkomst voor senioren: inhoudelijke viering met zingen, Bijbellesing, kerstverhaal en ontmoeten.

In de uitnodiging is bewust gebruik gemaakt van de term senioren. 'Ouderen' is een breed, neutraal begrip dat vaak wordt gebruikt voor iedereen vanaf een bepaalde leeftijd, terwijl 'senioren' doorgaans een meer actieve, betrokken en vaak gezondere subgroep aanduidt. Met senioren wordt vooral de wat jongere ouderengroep aangesproken (55+). Door gebruik te maken van de term senioren laten we zien dat ook zij die zich nog niet oud voelen of tot de ouderengroep rekenen, welkom zijn.

Bezoekvrijwilliger ouderen wijkbreed

Na een oproep voor nieuwe bezoekvrijwilligers ouderen hebben 16 gemeenteleden zich aangemeld. Alle vier de wijken zijn hierin vertegenwoordigd. Maandag 10 november zijn we in twee groepen bij elkaar geweest. Leuk om elkaar te leren kennen. Door het invullen van een vragenformulier kon iedereen zijn of haar wensen en voorkeuren invullen. Uiteindelijk zal elke bezoekvrijwilliger gekoppeld worden aan een ouder gemeentelid, thuis of in een zorgcentrum, die daar behoefte aan heeft. Dit ter aanvulling op al het andere bezoekwerk en pastoraat.

Veel vrijwilligers zetten zich met hart en ziel in voor ouderen in onze gemeente. Ontdek hoe waardevol en fijn het is om iets voor een ander te betekenen.

Henk Kamminga

80 jaar Hiroshima

Als kerk ben je er ook voor de buurt en de stad. Soms word je door een organisatie uit de buurt of de stad gevraagd een bijdrage te leveren aan bijvoorbeeld een herdenking. Zo legde pastor Annabell de Jong een krans bij de dodenherdenking op 4 mei, hield ds. Hugo Habekotté een toespraak bij de Ketikoti viering op 1 juli en mocht ondergetekende een toespraak houden bij de Hiroshima-herdenking op 6 augustus.

Elk jaar organiseert PAX Vlaardingen in samenwerking met Amnesty International op 6 augustus een bijeenkomst in het Rosarium aan de Holysingel. Daar bevindt zich namelijk een klein Hiroshima-monument onder een Japanse esdoorn. Dit jaar was een bijzonder jaar, want het is alweer 80 jaar geleden dat Hiroshima en Nagasaki gebombardeerd werden. Daarom was deze keer een vertegenwoordiger van de Japanse ambassade, de heer Nakano, aanwezig.

Ik vond het heel bijzonder om een bijdrage aan deze herdenking te mogen leveren. Het onderwerp ligt mij na aan het hart, omdat ik een kind ben van een Nederlandse moeder en een Nederlands-Indische vader. Van mijn ouders en grootouders hoorde ik dus verhalen over hoe het was in de Tweede Wereldoorlog op twee verschillende plaatsen: Nederland en (wat toen nog heette) Nederlands-Indië. Beide plaatsen waren bezet: Nederland door de Duitsers en Nederlands-Indië door de Japanners.

Mijn oma van vaders kant is voor het leven getekend door toedoen van de Japanners. Mijn opa werd door de Japanners weggevoerd en keerde nooit meer terug. Mijn oma moest met vier kinderen zien te overleven in het jappenkamp, waar honger, mishandeling en seksueel misbruik aan de orde van de dag waren. Voor mijn oma en alle andere Indische Nederlanders kwam de capitulatie van Japan als een bevrijding.

Maar pas veel later kwamen de vragen: waren daar twee atoombommen voor nodig? Honderdduizenden onschuldige burgers van Hiroshima en Nagasaki vonden de dood. In de jaren daarna werden nog eens vele duizenden mensen ziek door de radioactieve straling.

Het is belangrijk dat we deze gebeurtenissen blijven herdenken. En dat we ons tot het uiterste inspannen om deze afschuwelijke wapens de wereld uit te helpen.

Ik eindigde mijn toespraak met de woorden van Jesaja 2:4: “Dan zullen zij hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren.”

Yvonne Schoonhoven

Een kraanvogel in bloemen. In Japan is dit een symbool van hoop.

Leerhuis Bonhoeffer

In 2025 mocht ik drie leerhuisavonden organiseren over het leven en geloof van Dietrich Bonhoeffer. Tot mijn grote verrassing kwamen er maar liefst zo'n 40–50 mensen bij elkaar uit de breedte van heel de PGV.

Voor mij was het bijzonder om samen te ontdekken hoe Bonhoeffer ons helpt opnieuw naar God en naar ons eigen geloof te kijken. Steeds opnieuw stelt hij Jezus Christus centraal, niet als idee maar als de levende Heer die ons uitnodigt om concreet te volgen en verantwoordelijkheid te nemen als gelovige. Dit is ook de weg die Bonhoeffer zelf is gegaan. Afkomstig uit een elitair en gegoed milieu, hoogopgeleid, werd hij geconfronteerd met de grote crisis van zijn tijd, het Nazisme. Maar juist daarin wilde hij geloven en denken. Geloof was voor hem concrete navolging van Jezus Christus, een geloof dat hem leidde tot verzet en zelfs de dood.

De vragen die Bonhoeffer oproept, gaven telkens mooie gesprekken: hoe leven we als christenen in deze tijd? Hoe blijven we trouw wanneer het leven ingewikkeld wordt?

Ik kijk met veel plezier terug. Deze drie avonden hebben mij opnieuw laten zien dat het goed is om elkaar te ontmoeten en te spreken. En de avonden hebben mij laten zien hoe Bonhoeffers stem ons scherp houdt, uitnodigt om te vertrouwen, en ons helpt om vandaag te leven in het licht van God.

Geert van Meijeren

Benefietconcerten voor Oekraïne

Twee keer in 2025 hielden we in Vlaardingen een benefietconcert voor Oekraïne: op vrijdag 4 april in Kerkcentrum Holy en op zaterdag 13 september in de Bethelkerk.

Benefietconcert Holy

Benefietconcert Bethelkerk

Allebei de keren stond de Oekraïense accordeonist Oleg Lysenko centraal. In Kerkcentrum Holy speelde Oleg samen met de Vlaardingse familiegroep Jun; in de Bethelkerk speelde hij samen met organist Edwin Vooijs en gospelkoor The Messengers. Beide concerten waren prachtig!

Oleg Lysenko is geboren en getogen in de Oekraïense regio Poltava, maar woont al zo'n 25 jaar in Nederland. Toen in februari 2022 het Russische leger Oekraïne binnenviel, is hij begonnen met het geven van benefietconcerten om geld in te zamelen voor ambulances voor zijn geboorteland. Inmiddels heeft hij al meer dan 200 benefietconcerten gegeven en op die manier al meer dan 20 ambulances, voorzien van (medische) hulpmiddelen, naar Oekraïne kunnen sturen.

Wat mooi dat wij daar in Vlaardingen een bijdrage aan hebben kunnen leveren!

Laten we ondertussen blijven hopen en bidden dat er in 2026 een einde aan die vreselijke oorlog komt.

Yvonne Schoonhoven